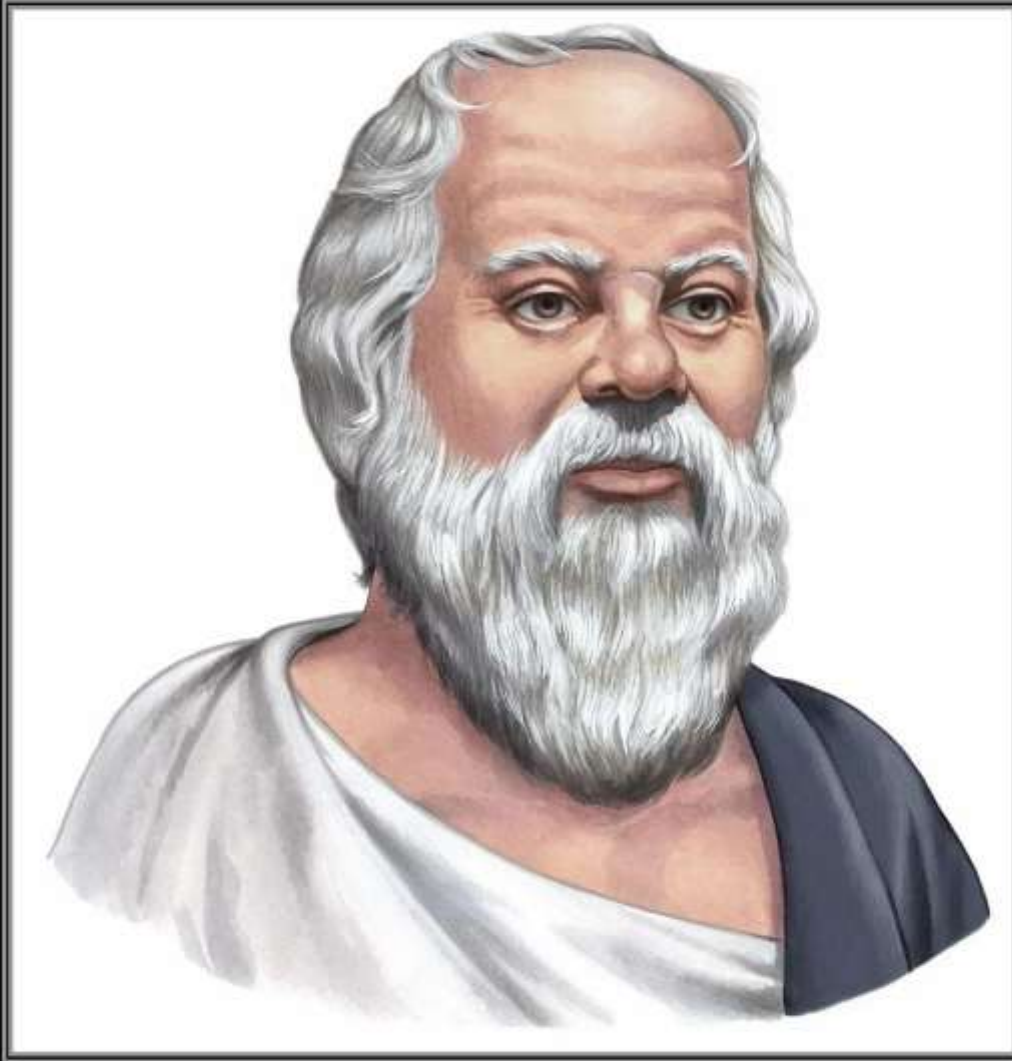

سقراط د لرغوني يونان ستر فيلسوف او عالم او د غربي فلسفې بنسټ ايښودونکی

سقراط: نوموړی د لرغوني يونان ستر فيلسوف او عالم او د غربي فلسفې له بنسټ ايښودونکو څخه وو، چې له ميلاده "۴۶۹" کاله وړاندې د «آتن» په ښار د "ايلوپيک" په کوڅه کې دې نړۍ ته سترگې غړولې دي.

پلار يې «سوفرونکوس» نومېده، مجسمه جوړونکی وو او له ډبرو به يې بُتان جوړول. سقراط هم د پلار نه تر لومړني زده کړو وروسته تيرې تورلې او بُتان به يې ترې جوړول.

مور يې «فيناريتي» نومېده، ډېره پوهه او عالمه ښځه وه. ويل کېږي چې، مور يې په وړکتون (کودکستان) کې د نورو خلکو ماشومان روزل او پالل خو ورسره، ورسره يې د خپل زوی سقراط ښه پالنه هم وکړه.

سقراط د مکتب او ښوونځي له وختونو ژور اندونه او فکرونه کول او له انساني چاپيريال نه پورته يې اندو فکر تر کایناتو رسېدلای وو. نوموړی د عقل، پوهې او حکمت ښوونکی بلل کېږي.

سقراط د ځانگړې پوهې، بيان، منطق، سمو او اغيز لرونکو خبرو د فلسفې پلار گڼل کېږي. د سقراط فلسفه پر انصاف، مينه، نېکۍ او ځان پېژندنه ولاړه وه، هغه پدې اند وو چې د نړۍ ټولې بدۍ له ناپوهۍ او جهالت څخه مينځته راځي، ځکه يې د بدۍ پر وړاندې نېکي د خپلې فلسفې د بنسټ په توگه وړاندې کړې ده. له سقراط څخه هېڅ متن يا کتاب نه دی پاتې، او د هغه خبرې، زده کړې او تعليمات د هغه دوو مهمو زده کوونکو «افلاطون» او «گزينفون» نړۍ ته وروپېژندل.

د سقراط خبرې ډېرې گټورې، مهمې، اغيزناکې او د کانو کرښې دي، چې يو څو يې ستاسو لوستونکو مخې ته ږدم.

- سقراط باور درلود چې پوهه ترټولو لوی ځواک دی چې موږ یې لرو. هغه د حقیقت موندلو هڅه وکړه او تل به یې ویل: "زه یوازې پوهیږم چې زه هیڅ نه پوهیږم."

- که غواړې چې هستي او وجود وپېژنې نو ځان وپېژنه.

- د خلکو د رازونو، نه لوڅول، د کرامت او شرافت نښه ده.

- خپل مور او پلار سره هغسې چلند وکړه چې څرنگه یې له خپلو اولادونو څخه هیله لرې.

- په نړۍ کې یوازینی خیر او ښه والی، پېژندنه او علم دی؛ او یوازینی بدې او بدمرغي ناپوهي او جهالت دی.

- په ژوند کې داسې شېبې مخ ته راځي، چې یوازې په زړورتیا به ورسره مخامخ کېږي.

- تاسو کولی شئ هر ارمان او ارزو ولرئ چې تاسو یې غواړئ، خو تمه مه کوئ چې دا ټولې به ترسره شي.

- تر څو چې یو سړی ژوندی وي؛ د هغه لپاره دا ستونزمنه ده چې په دې ټکي پوه شي؛ څوک باید مړ شي ترڅو تلپاتې شي.

- پاکه او سپیڅلې پوهه په ناپاکو زړونو کې نه ځایېږي.

- هوښیار او عاقل سړی کم غږېږي او ډېر اوري.

- که انسان بدې پېژاندلای بدې به یې نه کوله.

- د غوسې پر مهال زغم او صبر ډېر سخت، خو ډېر ارزښتناک کار دی.
- د غوسې غوره درملنه چوپتیا او خاموشي ده.
- د پوه او عقلمن انسان پېژندنه د قهر او غوسې په وخت کې څرگندېږي.
- په وخت خبرې کول او په وخت چوپتیا او خاموشي، د پوهې او عقل نښه ده.
- د اندو فکر آزادي یو اړین څیز دی.
- حقیقت او واقعیت د ذهن لخوا رامینځته کېږي موږ کولی شو د خپل ذهن په بدلولو سره واقعیت بدل کړو.
- هلته چې حقیقت نه وي، هر څه بدو زشت او بې ارزښته دي.
- په شر او فساد کې چې کوم خوند دی، ورته مه خوشحاليږئ او په دې یوازې اندو فکر وکړئ چې خوند نه پاتې کېږي او هغه څه چې پاتې کېږي شر او فساد دی.
- د نېکي ښوونکي هغه کسان نه دي چې د نېکۍ ښوونه او تدریس کوي، بلکې هغه کسان دي چې په خپله نېک دي.
- انسان تل د نېکمرغۍ او خوشالۍ په لټه کې دی.
- د یوې بریا خوند د سلو ماتو او ناکامیو په خوند ارزې.

- په يوه هېواد کې ظلم، استبداد، زياتوالی او افراطيت هغه وخت رامنځ ته کېږي چې تر اندازې زياته آزادي ولري.

- بېوسه او غريب هغه نه دی چې پېسې نه لري، بېوسه او غريب هغه دی چې هيلې نه لري.

- ستاسو تر زړه هيڅوک هم، تاسو ته ډېر نږدې او رېښتینی نه دی، له هغه چا لرې واوسئ چې ستاسو زړه يې نه غواړي.

- د اخلاقو لومړني فضيلتونه دا دي: پوهه او حکمت، زړورتيا، منځلاري، انصاف او د خدای (ج) بنده ګي.

- له مور او پلار سره هغسې چلند وکړئ چې له خپلو اولادونو يې تمه لری.

- ادب او علم خپل شعار وګرځوه، چې د زمانې غوره اهل شي او له نېکو خلکو سره يو ځای شي.

- هوښيار خلک له هرڅه او هرچا څخه زده کوي، منځني خلک له خپلو آزماېښتونو او تجربو څخه زده کوي، ناپوه او احمق خلک د مخه په ټولو ځوابونو پوهیږي.

- په هر کار کې د پایلې په اړه اندو فکر کول د ژغورنې لامل ګرځي.

- سياست يو هنر دی، چې د هغه لپاره د خدایي استعداد او وړتيا ترڅنګ پراخ لوست او مطالعې ته اړتيا ده.

- له دښمن سره هم بايد سپارښتنه او مشوره وشي تر څو د دښمني كچه يې په ډاگه شي.

- د نفس د تزكيې ټولې لارې چارې له پوهې او علم څخه تېرېږي.

- پرځای خبرې كول او پر ځای چوپتيا او خاموشي د پوهې نښه ده.

- په سترگو ليدل مهم نه دي په پوهې او عقل ليدل مهم دي.

- له مړينې او مرگ څخه ټيښته ستونزمنه نه ده، له بدې څخه ټيښته ستونزمنه ده، ځكه چې بد له مرگ څخه گړندۍ كيږي.

- تر ټولو خوږ مرگ د هغو كسانو دى چې لوى كارونه يې سرته رسولي وي او د دوى لوى هيلې او ارمانونه پوره شوي وي.

- خلك هر يو هيله او ارمان لري؛ يو پيسې غواړي، يو ښايست غواړي او بل وياړ او عزت غواړي، خو زما په اند ښه ملگري له دې ټولو ښه دي.

- يوازې يو خبر شتون لري چې هغه پوهه ده او يوازې يو شر شتون لري چې هغه ناپوهي او ناداني ده.

- ژوند لنډ او فاني دى خو هنر اوږد او تلپاتى دى.

- بې آزمايښه او بې تجربې ژوند د ژوند كولو ارزښت نلري.

- ښكلا د لږ وخت ظلم دى.

- ښکلا پرته له عزت، سپيڅلتيا او فضيلت څخه لکه يو ښايسته گل دی، خو بې بويه او بې عطره.

- هغه دولت هېڅکله پر ځای نه پاتې کېږي چې چاته سزا پکې واورول شي، خو ور نه کړل شي.

- پر مجرمانو باندې بايد غصه او قهر ونه کړو، بلکې بايد هغوی ته وښيو چې څنگه د تير وخت عملونه تکرار نه کړي.

- هغه ژوند چې نه څيرل کېږي د ژوند کولو ارزښت نلري.

- فلسفه له کتاب څخه نه، له ژوند څخه سر چينه اخلي.

- له مرگه مه وېرېږئ، ځکه چې تريخوالی يې په همدې وېره کې دی.

- له مرگه هېڅ وېره نشته، ځکه دا يو ارام خوب دی چې په کې د گډوډۍ خيال او تصور نشته.

- د يو هېواد چلولو لپاره داسې چا ته اړتيا ده، چې د سياست له رمزونو سره بلد وي او د هېواد بېړۍ د وخت له توپاني سيند څخه خوندي راوباسي.

- ډارېدونکي خلک ديوالونه او درې او دروازې خپل دښمن گڼي او له هر شي او هر چا څخه وېره لري.

- واده وکړئ، که ستاسو ښځه ښه وي تاسو به خوشحاله شئ که بده وي تاسو به يو فيلسوف شئ.

- د يو چا د شخصيت پر ځاى د هغه له بدن سره مينه كول د څارويو كار دى.
- د ژوند درد او مصيبت په غم كې نه، په رسوايي او بدنامۍ كې دى.
- د يوه ملت د له منځه وړلو لومړى گام، د هغه د حافظې پاكول دي.
- علم او ادب خپل شعار وگرځوه، چې د زمانې غوره اهل او له نېكانو سره يو ځاى شي.
- كله چې له تا سره خبرې وشي، لومړى غوږ شه، بيا اندو فكر وكړه او ورپسې پريكړه وكړه.
- د ټولو دښمنانو نه زيات بايد خپل تر ټولو نږدې دښمن ته چې ژبه ده، پام وكړې.
- بشپړ انسان هغه دى چې دښمنان يې له هغه څخه په امان كې وي، نه دا چې ملگري او دوستان يې ترې وډار شي.
- نېكمرغه انسان هغه څوك دى چې هر ناسم او ناوړه كار ترسره كړي، نوې تجربه او آزمايښت ترې زده كړي.
- لومړى خپل اهليت ثابت كړه بيا د ډاډ او اعتماد هيله ولره.
- تكل او اراده لرونكي كسان غوسې او دښمنۍ ته لار نه ورکوي.
- د هر كار د پايلې په اړه اند و فكر كول، نېكمرغي ده.
- د يوې بريا خواږه په پرتله د سلو ماتو ترڅه، ارزښت لري.

- هېڅ ځواک تل پوره او ثابت نه پاتې کېږي.

- د خوښۍ راز د نورو زیاتو شیانو په لټه کې نه دی بلکې دا د لږو شیانو نه خوند اخیستل دي.

- تاسو باید پوه شئ چې خوښي د تمې په لوړولو سره نه ترلاسه کېږي، خو خوښي باید د محدودې خوښۍ سره د قناعت له لارې ترلاسه شي.

- د غوسې دوا چوپتیا ده.

- لومړنۍ پاملرنه او دقت، له وروستۍ پېښمانۍ څخه مخنیوی کوي.

- کوم کور کې چې ښه کتابونه نه وي، داسې کور په حقیقت کې د کور ویلو وړ نه دی، دا خو د ژوندیو مړو هدیره او مرستون دی». دی وایي:

فیلسوف ایمرسن وایي: «ښه کتاب، بې سارې دوست ته ورته دی، چې تل پر ښې لارې د تگ سپارښتنه او مشوره درکوي».

کارلایل فکر کوي: «د ګټورو کتابونه یوه ټولګه د نن زمانې یو ښه پوهنتون ته ورته دی».

- ټولنه هغه وخت پوه او حکمت تر لاسه کوي چې کتابونه پکې زیات وي.

- کله چې تاسو په ژوند کې لوړ شئ، ستاسو ملګري پوهیږي چې تاسو څوک یاست. خو کله چې ته په ژوند کې رانښکته شې په ځمکه وغورځې هغه وخت ته پوهیږې چې ستا ملګري څوک ول.

- خپله ټوله مینه په یو ځل خپل دوست او ملګري ته مه ښکاره کوی؛ ځکه چې کله هغه لږ بدلون وويني، هغه اندو فکر کوي چې تاسو یې دښمن یاست.

په ادبي مینه او درنښت: انجنیر عبدالقادر مسعود